

lever, uddeler hun Legatet og bestemmer Portionernes Størrelse og Uddelingstiden. Efter hendes Død uddeles Legatet af Fællesstyrelsen for Dansk Kvindesamfund, der er den højeste Myndighed med Hensyn til alt, hvad der vedrører Legatet; herhen hørende Spørgsmaal kan ikke indbringes for Domstolene.

5.

Legatets Regnskab revideres paa samme Maade som Dansk Kvindesamfunds øvrige Regnskaber.

6.

Opløses Dansk Kvindesamfund vil Kapitalen og Protokollen være at afgive til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, der træffer de fornødne Foranstaltninger til, at Legatets Øjemed i Overensstemmelse med denne Fundats stedse opretholdes.

7.

Paa nærværende Fundats søges kongelig Confirmation.

10. Septbr. 1917.

Astrid Stampe-Feddersen,
Formand for Dansk Kvindesamfunds Fællesstyrelse.

Esther Carstensen,
Næstformand i Dansk Kvindesamfunds Fællesstyrelse.

Gyrithe Lemche,
Formand i Forretningsudvalget i Dansk Kvindesamfunds Fællesstyrelse
Ingeborg Tolderlund,

Næstformand i Legatudvalget.
Petra Holt. Karen Johansen.

Charlotte Moestrup.

Helen Clay-Pedersen.

Marie Riising-Rasmussen.

Johanne Andersen. Elisa Petersen.

Astrid Holten-Bechtolsheim,
f. Rickmann.

Zella Ziersen. Bjørg Bløndal.

Marie Illum. Julie Arenholt.

Karen Hessel.

Den 13. September 1917 blev ovenstaaende Fundats konfirmeret. Den 24. September meddelte en Deputation, bestaaende af Formanden for Fællesstyrelsen *Astrid Stampe-Feddersen* og Næstformanden i Legatudvalget *Ingeborg Tolderlund*, vor gamle Æresformand, at Formaliteterne nu var saavidt i Orden, at hun kunde uddele de første Legatportioner paa sin 81aarige Fødselsdag d. 17. Marts 1918.

For ny tilkommende Beløb købes Obligationer efterhaanden. Legatet vil altsaa stadig kunne foreges.

Indgivet Andragende.

—o—

Hjemmene og Skattelovene.

Den 14. Septbr. indgav D. K.s Fællesstyrelse nedenstaaende Andragende i Anledning af Forslaget om de forøgede Skatter:

Til Finansministeren!

Dansk Kvindesamfund tillader sig herved ærbødigt at andrage den høje Regering og Rigsdag om, at der ved Behandlingen og den endelige Affattelse af de af Finansministeren forelagte nye Skattelove maa blive taget et passende Hensyn til Familier med Børn, saaledes at det tillades saadanne i deres, efter disse Love skattepligtige Indtægt og Formue at fradrage et saadant Beløb for hvert Barn, som man maatte anse for passende under de nuværende i saa mange Henseender vanskelige økonomiske Forhold.

Man tillader sig i denne Forbindelse at fremhæve, ikke blot det i og for sig uretfærdige, der fremkommer ved, at under ellers lige Forhold en Familie uden Børn og en med Børn beskattes paa samme Maade; idet den førstes Skatteevne jo ganske utvivlsomt er langt større end den sidstes, men tillige at henpege paa det uheldige Faktum, at en ensartet Skatteforhøjelse for Familier med Børn og uden Børn for de førstes Vedkommende i mange Tilfælde vil medføre en uforholdsmæssig og uretfærdig Forskydning nedad i det sociale Niveau.

Saafermt dette Andragende maatte give Anledning til en Forhøjelse af det lovhjelmmede Fradrag for hvert Barn, skal vi endnu blot tillade os at bemærke, at det hidtilværende tilstaaende Fradrag er saa ringe, ogsaa under almindelige Forhold, at der under de nu raadende ualmindelige Forhold maa kræves en betydelig Forhøjelse, om Fradraget skal kunne bevirke den i Loven tilsigtede Lettelse for Familieforsøgeren.

Vi haaber, at dette Andragende maa møde Forstaaelse og Velvilje saavel hos Regering som Rigsdag.

Hvordan gaar det?

—o—

Hvordan gaar det med Garantsagen? Saadan lyder Spørgsmaalet stadig fra Folk baade mundtligt og skriftligt. Og jeg tænker, at det ogsaa

lyder hos en Del, der slet ikke siger noget.

Jeg svarer: Tak, det gaar udmærket. Vi faar daglig baade Penge og gode Hilsener.

En melder sig f. Eks.: „som et ringe Afdrag paa den Gæld, jeg staar i til D. K.“ En anden skriver: „Maa det blive mig forundt at være en af dem, der hjælper saa vidt min Evne formaar og i Forstaaelse af det store Arbejde, D. K. udfører for alle os, der trænger til Forstaaelse og Støtte.“

Som en passende Dag for Overrækkelsen til Fællesstyrelsen af dette det første Aars Garantbeløb paa Kr. 3000, har Udvalget fastsat d. 15. December 1917, der er 46-Aars-Dagen for Vedtagelsen af de første Love for D. K.

P. U. V.

Elise Møller Bjerre.

Den 3. skandinaviske Boligkongres.

—o—

D. K. anmodede i sin Tid om at være med blandt Indbyderne til den Boligkongres, som afholdtes i København den 10.—13. September.

Det vilde derfor have været ønskeligt, om „Kvinden og Samfundet“ havde haft Plads til en nærmere Redegørelse af de Tanker og Idéer, der her fremsattes, og hvis Virkeliggørelse ikke mindst har Indflydelse paa den Verden, hvori hovedsagelig Kvinderne, det store Flertal af Landets Befolkning, lever. Da Bladet imidlertid paa Grund af trykkede økonomiske Forhold jo kun udgaar i halv Størrelse, maa vi indskrænke os det mest mulige og skal da fræmdrage enkelt af de Spørgsmaal, som Kongressen behandlede, og som foreløbig maa interessere mest; idet det er et Spørgsmaal, der under de bestaaende Forhold kan bringes ud i Praksis og ikke behøver at hvile i den Sky af Teorier, i hvilken Kongressen til sine Tider var lidt for tilbøjelig til at indhille sig.

Paa Kongressens sidste Dag blev Spørgsmaalet: Boliginnspektion indledet ved et dygtigt Foredrag af Stadsarkitekt Hals fra Kristiania. Efter ham havde Dr. Gösta Göthlin fra Göteborg Ordet og viste ved sit Indlæg, hvilken fremragende Plads Sverige har i Retning af Boligtilsyn i de nordiske Lande.

Boliginnspektionen er en i Forbindelse med Sundhedsstyrelse og lig-